

Warszawa, 20 grudnia 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 1546/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: Sędzia Anna Zawadka

protokolant: aplikant aplikacji sędziowskiej Karolina Świdarska

przy udziale prokuratora Iwony Zielińskiej

po rozpoznaniu dnia 20 grudnia 2019 r.

sprawy J. S. syna T. i H. ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 25 września 2018 r. sygn. akt VIII K 509/18

wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy; na podstawie art. 105 § 1 k.p.k. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w komparycji wyroku w ten sposób, że zamiast nazwy ulicy (...) wpisuje (...); zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty sądowej za drugą instancję i obciąża go wydatkami postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1546/18
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi -Północ w Warszawie z dnia 25 września 2018r.

sygn. akt VIII K 509/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		J. S.	Oskarżony w dniu zdarzenia znajdował się we wstępnej fazie uzależnienia od alkoholu, a stan świadomości choroby alkoholowej był u niego niski. Oskarżony jest osobą o umiarkowanej tolerancji na alkohol. Przy stwierdzonym u oskarżonego stanie nietrzeźwości na poziomie 1,14 mg/l – 1,08 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, następuje pogorszenie pamięci, czasu reakcji i kontroli oraz zaburzenia koordynacji ruchów – czyn z art. 178a §1 k.k.	dokumentacja medyczna opinia biegłej z zakresu terapii uzależnień	191 206-212
2.		J. S.	Postawa oskarżonego,	Informacja z KRK	230

			jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia wskazują na pozytywną prognozę kryminologiczną - czyn z art. 178a § 1 k.k.	Informacja z ewidencji kierowców	231
--	--	--	--	----------------------------------	-----

2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.	J. S.	Wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie są znaczne ze względu na małe natężenie ruchu na ulicy, oskarżony nie stwarzał poważnego zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego - czyn z art. 178a § 1 k.k.	zeznania świadka T. K. opinia biegłej z zakresu terapii uzależnień wydruk ze strony internetowej Mapy G.	7, 153 206-212 233	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Dokumentacja medyczna, Opinia biegłej z zakresu terapii uzależnień;	- potwierdzona za zgodność z oryginałem, nie budzi wątpliwości autentyczność dokumentów sygnowanych pieczętkami jednostki organizacyjnej, kierownika oddziału oraz imiennymi pieczętkami i podpisami lekarzy; -opinia pełna, jasna i należyte uzasadniona, nie nasuwa wątpliwości i jest wewnętrznie spójna, zawiera odpowiedzi na wszystkie zadane pytania i uwzględnia wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia poszczególnych kwestii okoliczności, jak również uzasadnienie wyrażonych w niej ocen i poglądów.
2.	Informacja z KRK, Informacja z ewidencji kierowców ;	Informacje wystawione przez uprawnione podmioty tj. Krajowy Rejestr Karny – Punkt Informacyjny przy Sądzie Okręgowym oraz Komendę Stołeczną Policji; obie informacje aktualne tj. wystawione w listopadzie 2019r.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1.	zeznania świadka T. K., opinia biegłej z zakresu terapii uzależnień;	nie ma znaczenia dla ustalenia faktu, gdyż świadek w pierwszych zeznaniach nie odniósł się do stopnia natężenia ruchu ulicznego w czasie zdarzenia, zeznał jedynie, że

	<p>wydruk ze strony internetowej Mapy G.</p>	<p>kierowca przejechał skrzyżowanie w pobliżu torów tramwajowych na ul. (...) ok. godz. 19:20 na czerwonym świetle; po upływie ponad roku od zdarzenia zeznał, że ten pojazd był jedynym pojazdem jadącym na wprost i w tym momencie nie było w pobliżu tramwaju;</p> <p>- dowód nie odnosi się wprost do stanu zagrożenia stworzonego przez działanie oskarżonego na drodze, gdyż w tym zakresie teza wykracza poza kompetencje biegłej, ale opinia dotyczy tego na ile spożyty alkohol wpłynął na zdolności psychofizyczne oskarżonego wywołując pogorszenie pamięci, czasu reakcji i kontroli oraz zaburzenia koordynacji ruchów; opinia biegłej obala twierdzenia skarżącego, iż stan spożytego alkoholu przez oskarżonego nie miał wpływu na stworzenie realnego zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego;</p> <p>-obrazuje odcinek drogi (ok.9 km) jaki miał do pokonania oskarżony od miejsca zatrzymania przez policję na ul. (...) do miejsca zamieszkania na ul. (...) w W.;</p>
--	--	---

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Obrazy przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia:</p> <p>- naruszenie art. 5 § 2 kpk w zw. z art. 7 kpk, poprzez sprzeczne z zasadą obiektywizmu dokonanie przez sąd tendencyjnej, stronniczej, dowolnej oceny materiału dowodowego, polegającej na nieuwzględnieniu</p>	# zasadny
2.		# częściowo zasadny
3.		# niezasadny
4.		

	przy ocenie materiału dowodowego zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, podczas gdy zgromadzone w sprawie dowody dają podstawy do warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec oskarżonego;	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, wyjaśnił na rozprawie wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, następnie całość tych okoliczności wnikliwie i wszechstronnie rozważył, uwzględniając przy tym zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy, doświadczenia życiowego i na tej podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz wyprowadził trafny wniosek w przedmiocie winy oskarżonego J. S. za przypisane mu przestępstwo. Ocena materiału dowodowego przez sąd I instancji dokonana została z baczeniem na reguły z art. 4, 5, 7 k.p.k., a więc jest bezstronna i nie narusza zasady granic swobodnej oceny dowodów oraz jest zgodna z prawidłowym rozumowaniem, wskazaniami wiedzy, doświadczenia życiowego, zwłaszcza zaś nie zawiera błędów faktycznych i logicznych. Lekceważenie przez oskarżonego norm prawnych wynika z braku logicznego uzasadnienia dla jego czynu. Oskarżony wprawiając się w pracy w stan nietrzeźwości, mógł przecież wrócić do domu innym środkiem transportu np. autobusem czy taksówką, pozostawiając samochód służbowy w miejscu pracy. Brak jakiegokolwiek		

logicznego uzasadnienia dla zachowania oskarżonego, którego postawa wskazuje na lekceważenie obowiązujących zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Oskarżony kierował samochodem jadąc po ulicach aglomeracji miejskiej w godzinach wieczornych w niedzielę, kiedy natężenie ruchu ulicznego jest stosunkowo duże, wynikające z powrotów do domu z weekendowych wyjazdów. Oskarżony przejechał na czerwonym świetle skrzyżowanie prowadzące przez tory tramwajowe i tylko szczęśliwemu zbiegowi okoliczności należy zawdzięczać, że nie był sprawcą kolizji drogowej czy wypadku. Rację ma więc Sąd Rejonowy, iż wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu wyraża się m.in. w postawie, która wskazuje na lekceważenie przez oskarżonego norm prawnych. Oskarżony stwarzał realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego.

Zeznania świadka T. K. nie dotyczą wprost natężenia ruchu drogowego. Ze stwierdzenia, że oskarżony był jedynym pojazdem jaki pojechał na wprost, nie można wysnuć zasadnie wniosku, że natężenie ruchu na ul. (...) było wtedy małe. Wprost przeciwnie z doświadczenia życiowego wynika, że natężenie ruchu o tej porze roku w godzinach wieczornych na ulicach (...) jest całkiem spore. Ponadto oskarżony miał do pokonania jeszcze odcinek drogi liczący ok. 8,7 km od miejsca zatrzymania do domu, a zatem trasę prowadzącą przez ruchliwe ulice dwóch dzielnic W.. Wbrew twierdzeniom skarżącego znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego miał niewątpliwie wpływ na opóźnienie czasu reakcji i zaburzenie jego

<p>koordynacji psychomotorycznej. Brak wcześniejszej karalności za przestępstwa czy wykroczenia drogowe, nie umniejsza znacznego stopnia społecznej szkodliwości tego czynu. Podnoszone przez obrońcę okoliczności mają wpływ na przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej i zastosowanie kary o charakterze wolnościowym.</p>		
<p>- Naruszenie art. 442 § 3 kpk poprzez niewzięcie pod uwagę zapatrywań prawnych i wskazań Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie, VI Wydział Karny Odwoławczy, wyrażonych w wyroku tego sądu z dnia 14 czerwca 2018r., sygn. akt VI Ka 367/18, na mocy którego przekazano sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi -Północ w Warszawie do ponownego rozpoznania, co miało wpływ na wynik postępowania i treść orzeczenia;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Rację ma skarżący, iż Sąd Rejonowy nie zastosował się do wszystkich wskazań sądu odwoławczego co do dalszego postępowania. Sąd Rejonowy wprawdzie przesłuchał funkcjonariusza policji na okoliczność natężenie ruchu pojazdów jaki panował tego dnia na ulicy (...), gdy doszło do zatrzymania pojazdu oskarżonego. Natomiast nie dopuścił dowodu z opinii biegłego z zakresu toksykologii lub/ i biegłego z zakresu uzależnień na okoliczność ustalenia w jakim stadium uzależnienia od alkoholu znajdował się oskarżony, jaki był stan jego zdrowia i jaki był wpływ tego stanu na jego zdolności kierowania pojazdem. Sąd Odwoławczy uzupełniając materiał dowodowy zażądał dokumentacji medycznej z leczenia odwykowego oskarżonego (k.191) oraz dopuścił</p>		

dowód z opinii biegłego z zakresu terapii uzależnień na okoliczność powyższych ustaleń (k.206-212). Przeprowadzenie tych dowodów nie zmieniło w żaden sposób wymowy materiału dowodowego zebranego przez Sąd Rejonowy. Z opinii biegłej A. Ł. wynika, że J. S. w czasie zdarzenia znajdował się we wstępnej fazie uzależnienia od alkoholu. Stan świadomości choroby i problemu z alkoholem w tej fazie jest niski. W tej fazie uzależnienia możliwe są uszkodzenia funkcji poznawczych, koncentracji i pamięci na skutek używania alkoholu, co może negatywnie wpływać na zdolność prowadzenia pojazdów. Oskarżonego uznać należy za osobę o umiarkowanej tolerancji na alkohol. Natomiast stopień nietrzeźwości i uzyskane trzykrotnie wyniki stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, wskazują na prowadzenie pojazdu w krótkim czasie po spożyciu alkoholu, co mogło spowodować silniejsze zaburzenia i upośledzać w większym stopniu zdolność prowadzenia pojazdu. Przy takim stężeniu następuje bezsprzecznie pogorszenie pamięci, czasu reakcji i kontroli oraz zaburzenia koordynacji ruchów. Analiza opinii biegłej wskazuje, że ustalenia Sądu Rejonowego odnośnie wypicia przez oskarżonego dwóch piw przed powrotem do domu, a przede wszystkim ustalenia dotyczące znacznego stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego były prawidłowe. Obraza przepisu art. 442 § 3 kpk nie miała więc wpływu na treść rozstrzygnięcia.

- naruszenie art. 410 kpk, poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy i oparcie wyroku na niekompletnym

zasadny

częściowo zasadny

materiale dowodowym, co miało wpływ na wynik postępowania i treść orzeczenia;	# niezasadny	
<p>Rację ma skarżący, iż Sąd Rejonowy nie przeprowadził dowodu z opinii biegłego z zakresu uzależnień celem ustalenia wpływu spożytego alkoholu na zdolności psychofizyczne oskarżonego, ale przeprowadzenie tego dowodu w postępowaniu odwoławczym nie zmieniło wymowy materiału dowodowego i nie miało wpływu na treść rozstrzygnięcia. Nie budzi wątpliwości, że tak znaczny stopień nietrzeźwości (1,14 mg/l) alkoholu w wydychanym powietrzu musiał mieć wpływ na osłabienie zdolności psychofizycznych oskarżonego. Oczywiście ma znaczenie też kwestia osobistej tolerancji na alkohol. Z opinii biegłej z zakresu terapii uzależnień wynika, że oskarżonego można uznać za osobę o umiarkowanej tolerancji na alkohol, gdyż J. S. znajdował się we wstępnej fazie uzależnienia. Z dokumentacji medycznej wynika, że nigdy nie był detoksykowany, co wyklucza wysoki rozwój tolerancji i wysoki poziom zależności fizycznej od alkoholu. Z uwagi na okres czasu w jakim oskarżony nadużywał alkoholu oraz ilość i rodzaj spożywanego niskoprocentowego alkoholu wg. biegłej nie doszło u oskarżonego do rozwoju tzw. tolerancji metabolicznej skutkującej szybszą eliminacją alkoholu z organizmu. Brak również w jego wypadku uwarunkowań genetycznych. Ilość i rodzaj spożytego tego dnia alkoholu wskazuje, że oskarżony wypił alkohol ok. godz. 19:00, a zatem przed ruszeniem w drogę powrotną do domu. Przy tym poziomie stężenia następuje pogorszenie pamięci, czasu reakcji i kontroli oraz</p>		

<p>zaburzenia koordynacji ruchów. Brak podstaw do twierdzenia, że stopień nietrzeźwości oskarżonego nie miał wpływu na jego zdolności psychofizyczne. Teza obrony została skutecznie obalona wynikami opinii biegłej z zakresu terapii uzależnień. Obraza przepisu art. 410 k.p.k. nie miała więc żadnego wpływu na treść rozstrzygnięcia.</p>		
<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że stopień społecznej szkodliwości czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, oskarżony nie był wcześniej karany, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, co winno skutkować zastosowaniem przez Sąd warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego J. S..</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji nie budzą zastrzeżeń Sądu Okręgowego, gdyż są oparte na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, ocenionego w sposób wszechstronny i zgodny z zasadami logicznego rozumowania. Przeprowadzone przez Sąd Odwoławczy dowody w postaci m.in. opinii biegłej z zakresu terapii uzależnień nie mają wpływu na ustalenia faktyczne. W niniejszej sprawie nie można przyjąć aby stopień winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu nie był znaczny, bo nie pozwalają na to okoliczności jego</p>		

popelnienia. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym znajdując się w znacznym stanie nietrzeźwości (1,14 mg/l) o godz. 19 : 20 wprawdzie w niedzielę, a zatem w dzień wolny od pracy, ale jechał samochodem ulicami (...), które o tej porze nawet w niedzielę nie są puste, gdyż wiele osób wraca do domu z wyjazdów weekendowych i z tego powodu ruch uliczny jest nasilony. Oskarżony został zatrzymany na ul. (...) w dzielnicy T., kierował się do miejsca zamieszkania na ul. (...) na P., a zatem miał do pokonania jeszcze ok. 8,7 km. Stwarzał zatem zagrożenie w ruchu nie tylko dla siebie, ale przede wszystkim innych jego uczestników. Brak jest racjonalnego usprawiedliwienia dla takiego działania oskarżonego, co nie pozwala na pozytywną ocenę jego postawy. Oskarżony mógł przecież wrócić do domu taksówką lub środkami transportu publicznego. Tak więc suma tych okoliczności powoduje, iż brak jest podstaw do zastosowania wobec oskarżonego wskazanego przez obrońcę środka probacyjnego, nawet jeśli oskarżony nie był wcześniej karany, a jego właściwości i warunki osobiste wskazują na pozytywną prognozę kryminologiczną.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie postępowania albo uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Brak podstaw do uchylenia wyroku i warunkowego umorzenia postępowania karnego wobec niespełnienia przesłanki dotyczącej wymaganego stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, które w świetle okoliczności popełnienia czynu są znaczne. Za przyjęciem znacznego stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przemawia znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego (1,14 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), przekraczający ponad czterokrotnie najniższą ustawową wartość określającą stan nietrzeźwości (0,25 mg/l)- art. 115 § 16 k.k. Tak znaczny stopień nietrzeźwości zawsze skutkuje opóźnieniem czasu reakcji kierowcy, zaburzeniami wzroku, ostrości i pola widzenia, brakiem koordynacji ruchowej i brakiem wrażliwości na bodźce zewnętrzne. Oskarżony spowodował znaczny stan zagrożenia dla bezpieczeństwa innych uczestników ruchu drogowego, poruszając się w takim stanie nietrzeźwości samochodem w godzinach wieczornych (ok. godz. 19:20) po ulicach (...), kiedy natężenie ruchu jest jeszcze stosunkowo duże. Oskarżony został zatrzymany przez policję na ul. (...), a zatem do miejsca zamieszkania na ul. (...) miał do pokonania 8,7 km (ok.25 minut) jazdy samochodem z dzielnicy T. na P.. Taki odcinek drogi do pokonania wymuszał jazdę po ruchliwych ulicach (...). Nawet jeśli dotychczasowy sposób życia, niekaralność i niepopelnianie wykroczeń w ruchu drogowym, uzasadniają przypuszczenie, że oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa, to niespełnienie wskazanych wyżej przesłanek uniemożliwia

zastosowanie dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Brak podstaw do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, jak również nie zaistniała żadna z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 kpk, art. 454 kpk oraz art. 440 kpk

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwi ęz le o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
wyrok utrzymany w mocy w zaskarżonej części tj. w zakresie kary	
Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy	
Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wskazane w apelacji uchybienia tj. naruszenia art. 7 kpk i art. 5 kpk oraz będące ich konsekwencją błędne ustalenia faktyczne, w niniejszej sprawie nie miały miejsca. W oparciu o zgromadzone i ocenione dowody Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, należycie uznając sprawstwo i winę oskarżonego za udowodnione i słusznie nie dostrzegając w tym zakresie żadnych wątpliwości. Apelacja ma charakter czysto polemiczny, a postawiona teza, iż zgromadzone	

dowody dają podstawę do warunkowego umorzenia postępowania, oparta jest w sposób niedopuszczalny tylko o część materiału dowodowego, z pominięciem tej o zupełnie innej wymowie. Sąd Rejonowy w sposób dokładny, wykazał w pisemnym uzasadnieniu dlaczego uznał, że stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znaczny, a Sąd Okręgowy w pełni taką ocenę podziela.

Kara wymierzona oskarżonemu przez Sąd I instancji jest w pełni adekwatna zarówno do społecznego niebezpieczeństwa czynu, jak i stopnia winy. Kara ta z pewnością nie razi surowością i nie przekracza stopnia winy. Wymierzając oskarżonemu karę grzywy 100 stawek dziennych po 10 złotych oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat Sąd I instancji – a to wynika z pisemnego uzasadniania zaskarżonego wyroku - miał w polu widzenia wszystkie istotne dla wymiaru kary okoliczności. Stanowisko tego Sądu zasługuje zatem na aprobatę, tym bardziej, że apelujący nie przedstawił argumentów, które w skuteczny sposób mogłyby podważać jego słuszność. Sąd Rejonowy ustalając wysokość kary grzywny wziął pod uwagę – stosownie do art. 33 § 3 kk - dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Na podstawie tej analizy słusznie uznał, iż kara 1000 złotych jest w pełni adekwatną do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynu, ale także finansowych w tym zakresie możliwości podsądnego. Ten bowiem osiąga zarobki w wysokości 1900 złotych. Wobec powyższego żadną miarą nie można uznać, iż tak wymierzona kara grzywny nosi cechy rażącej surowości. Koniecznym jest bowiem zaakcentowanie, iż kara musi także poprzez wychowywanie i wdrażanie do przestrzegania porządku prawnego realizować swój ustawowy cel – resocjalizacji tak ogólnej jak i indywidualnej. Warunkowe umorzenie postępowania celu tego nie osiągnie, a przyczyni się jedynie do poczucia bezkarności. Nie zasługuje również na uwzględnienie postulat apelującego o zmniejszenie wymiaru orzeczonego środka karnego. W tym zakresie dość podnieść, iż zgodnie z art. 42 § 2 kk jego orzeczenie jest obligatoryjne, a najkrótszy dopuszczalny okres jego stosowania to właśnie 3 lata.

Argumenty zaprezentowane w apelacji przez obrońcę oskarżonego, a dotyczące wykonywania przez oskarżonego przez okres 16 lat pracy przedstawiciela handlowego i niekaralności oskarżonego za

przestępstwa czy wykroczenia oraz jego postawy życiowej, poczynionych ustaleń zmienić nie mogą. Sąd Odwoławczy w pełni podziela dokonane przez Sąd I instancji rozważania w zakresie znacznego stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a zatem braku podstaw do zastosowania w sprawie środka probacyjnego jakim jest warunkowe umorzenie postępowania. Fakt bycia „osobą niekaraną” jest oczywiście jednym z warunków zastosowania tego środka ale nie jedynym. Zgodnie bowiem z art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. W niniejszej sprawie nie można przyjąć aby stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu nie był znaczny, bo nie pozwalają na to okoliczności jego popełnienia. Z tych też wszystkich przyczyn okoliczności podniesione przez apelującego nie znalazły uznania w ocenie Sądu Okręgowego. Sąd I instancji w sposób dostateczny uwzględnił wszystkie dyrektywy wymiaru kary zawarte w art. 53 k.k., a co za tym idzie, odpowiednio wyważył je we wzajemnym do siebie stosunku, nie dopuszczając się w tym zakresie żadnej dowolności. Orzeczona w tym stanie rzeczy - w całości - kara wobec oskarżonego J. S. cechująca niewspółmierność nie nosi. W istocie rzeczy stanowi sprawiedliwą odpłatę, a jej zasadność szczegółowo opisał Sąd Rejonowy. Kara jest niczym innym jak oczywistą konsekwencją przestępnego działania oskarżonego, z którą powinien był się liczyć dopuszczając się przypisanego mu czynu. Tym bardziej zaś winien zastanowić się nad skutkami swego działania, skoro jest doświadczonym życiowo człowiekiem.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwi ęz le o powodach zmiany

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Dotyczący sprostowania omyłki pisarskiej	wobec oczywistej omyłki pisarskiej popełnionej przez Sąd Rejonowy	

	w komparycji wyroku w zakresie ustalenia nazwy ulicy przy której nastąpiło zatrzymanie oskarżonego, należało dokonać sprostowania tej omyłki.
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Dotyczący kosztów sądowych	Wobec nieuwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego oraz wysokości dochodów uzyskiwanych przez oskarżonego, brak jest podstaw do zwolnienia J. S. od stosunkowo niewysokiej opłaty za II instancję oraz wydatków za postępowanie odwoławcze. Podstawa prawna – art. 636 § 1 kpk.

7. PODPIS
Sędzia Anna Zawadka

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kara orzeczona w wyroku w pkt 1, 2, 3
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana